

BÁCSMEGYEI NAPLÓ.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:
 Helyben: egész évre 16 kor. félévre 8 kor,
 negyed évre 4 kor. Vidékre: egész évre 20 kor,
 félévre 10 kor. negyed évre 5 kor.
Egyes szám ára: 6 fillér.

Megjelenik naponként reggel, kivéve hétfőn.
 Laptulajdonosok és főszerkesztők:
JANIGA JÁNOS dr. és VOJNICH GYULA dr.

Szerkesztőség:
 Kossuth-u. 12. sz., Manojlovits ház. Telefon sz. 11
Kiadóhivatal:
 HEUMANN MÓR könyvkereskedése, Szabadkán.
 Telefon sz. 85.

Szünet a válságban.

Ő felsége elutazott magyar székvárosából, a válság megoldása előtt. És úgy mondják, hogy amíg őfelsége vissza nem tér Budapestre, a válság szünetelni fog. Huszadikáig, vagy talán azontul is bizonytalanságban fogunk vergődni. És vergődésünket szünetnek keresztelik el.

Szünetnek keresztelik el azt az időt, amelyet egy részről arra használnak föl, hogy a magyar nemzetet rábirják a csüggedésre, jogai mellett elfoglalt álláspontjának elhagyására, vagy arra, hogy oly férfiut találjanak, aki a jogai mellett kitartó nemzet ellenében érvényre fogja juttatni a kamarilla akaratát, aki kész minden áron érvényesíteni a nemzettel szemben a nemzet jogait megtagadó egyéniségét. Szünetnek keresztelik el azt az időt, amely alatt másrészt a nemzet hűfiai a lelkeket edzik a kitartásra, amely alatt izzasztják az érzelmeket, hevitik a szívet, buzdítják az agyat, hogy az igazság tüzeiben törhetetlenné szilárduljanak a magyar nemzet egyénei s így az egész összeség. Szünetnek nevezik el azt az időt, melyben minden magyar lélekből láncszemeket kovácsolnak, s összeillesztik, egybeforrasztják a láncszemeket szétszakíthatatlan, tömör lánczvá, melylyel a magyar jogok köré vonnak szétépíthetetlen lánczszánczot.

Szünetnek nevezik el az időt, melyben a másik, magát szövetségesnek hazudó államban a magyarok elleni gyűlöletet istápolják gondosan.

Szünetnek azt az időt, melyben kiakarják egyenliteni az örökös tartományok között duló ellentéteket, hogy annál biztosabban küzdhessenek a magyar jogok ellen.

Szünetnek nevezik el azt az időt, me-

lyet az osztrákok arra használnak föl, hogy Magyarországon a nemzetiségeket uszítsák a küzdő magyar ellen, amint azt maguk is nyíltan hirdetik. *A német néppárt kimondta, hogy a magyar sovínismust a Magyarországi nemzetiségekkel kell elnéमितatni.* És mikor ennek a galád munkának a sikeréért dolgoznak odaát, ezt az időt szünetnek nevezik.

Szünetnek nevezik azt az időt, mikor nálunk a politikai pártok izzasztó munkában vannak, mikor a szabadelvű párt minden erejét arra használja föl, hogy tömörítse a pártot a nemzeti jogok mellett, hogy felvilágosítsa hivatát a nemzet igazáról, mikor az ellenzék együtt küzd a szabadelvű párttal, mert mindkét oldalon érzik az együttműködés elkerülhetetlen szükségességét.

Dolgozunk, fáradunk, izzadunk a nagy nemzeti munkában. Ez nem szünet.

Ki meri azt mondani, hogy a beteg felépült. mert a válság pillanata nem múlt el. Ki meri azt mondani, hogy a betegség szünetel, mert az orvos, akitől gyógyulást várunk, a válságos állapot megszűnte előtt távozott a beteg ágya mellől?

És mi nagybetegek vagyunk. Ne ámit-suk tehát magunkat, hogy szünetelhetünk addig, míg az orvos vissza nem tér mellénk.

Nem szünetelhetünk. Ellenkezőleg, minden pillanatot csak még buzgóbban kell felhasználnunk. Ott kell hűségesen örködnünk a nemzet lázban égő teste mellett, melyből az éltető elemet akarják észrevétlenül eltávolítani. Egyetlen pillanatra sem szabad óvtalanul hagyni a nemzet lázban égő testét. Lesni kell szívének dobogását, mellének zihálását,

agyának minden lázas szavát, hogy a testből ne távozzék az erő, a nemzet szabadságának, alkotmányos jogainak szeretete, hogy a nemzeti test szervezetében ne fészkelhesse be magát a bomlasztás férgje.

Ez nem szünet. Ez a munka a virrasztók, az ápolók legnehezebb munkája, mert most egyedül csak a virrasztókat, egyedül csak az ápolókat terheli a felelőség, a legterhebb felelőség, mely a nemzet életéért tartozik számolni.

A válság legutolsó pillanatainak elodázása nem jelent szünetet, hanem a szászoros felelőséggel járó munkának megkezdését.

Melyik virrasztó, melyik ápoló merne a lázban égő nemzet betegágya mellett elszunnyadni!

Ezt a szót, szünet, egyelőre ki kell törölni a nemzet harcosainak szótárából.

Egyetlen egy szó lebegjen előttünk: a munka. A pihenés bűn most.

Erzsébet királyné emlékezete.

Ma ülték meg a magyarok nagyasszonya gyászos kimúltának emlékezetét. A nagyasszony emlékének áldozott egész Szabadka őszintén, a nagyasszony emlékéhez méltóan, amint az magyarokhoz illik.

A középületekről gyászlobogók hirdették a megboldogultnak nagy szeretetét s a gyászolóknak érzelmeit. A szent Teréz templomban reggel 9 órakor gyászistentisztelet volt, melyen *Mamuzsich* Félix kanonok plébános celebrált. A gyászmisén megjelentek Biró Károly polgármester vezetése alatt a városi tisztviselők, a tanintézetek tanulói tanáraiknak vezetése mellett, az állami hivatalok, a közös hadsereg és a honvédség tisztikara.

A m. á. v. altiszti kör helyiségéből az altiszti kör tagjai, az ipartestületi dalárda, a pinczeregylet zászló alatt vonult a templomba. A menet előtt körülbelül 60 hóféherbe

Iskolakönyvek, író és rajzszeretek az összes iskolák részére előírás szerint kaphatók:

Heumann Mór könyv-, papír-, zenemű-, író- és rajzszer kereskedésében Szabadkán főter,

Rádics-féle ház, a Szentháromsággal szemben.

öltözött leány haladt, kiknek az élén két fehér ruhás leány vitte az Erzsébet királyné szobrára szánt koszorút.

Ugyan így vonultak ki a templomból a királyné szobrához, ahova a menettel tartottak *Biró* Károly polgármester és a tisztviselői kar, *Boroviczényi* huszár ezredes, katonatisztek, ifj. bajsai *Vojnich* Sándor orsz. képviselő, az államvasutak tisztviselői kara, *Kosztolányi* Árpád igazgató vezetése mellett a tanári kar, száz meg száz érdeklődő.

A pályaudvar milleniumi parkjában a szobor körül gyülekeztek a százak. A ipartestületi dalárda a Hymnusz eléneklésével nyitotta meg az ünnepélyt. A Hymnuszt a közönség, a tisztikar fedetlen fővel hallgatta végig.

A Hymnusz bevégeztével *Bagó* István, az altisztikör elnöke lépett a szobor elé s mondta el hazafias, gyönyörű emlékbeszédét.

Az emlékbeszéd végeztével az ipartestületi dalárda »Szent az érzet sziveinkben« című hazafias dalt énekelte, melynek befejeztével *Reisner* Lajos dr. lépett a szobor elé, s mondta el hazafias érzésekre buzdító, remek beszédét, melyet a dalárda által énekelt Szózat követett, amivel a lélekemelő ünnep véget is ért.

Minden esztendőben megülte az altisztikör Erzsébet királyné elhunytának emlékűnnepét; ily impozáns azonban, mint az idén, még egyszer sem volt a gyászoló szeretet megnyilatkozása.

Reisner Lajos beszéde.

Egy lehellet szállott a távol idegenben az örökké valóságot képező azur kék ég felé, s míg annak szárnyain egy nemes, fenkölt lélek az örök megdicsősülésbe röppent, a végső lehelet rezgése eljutott az apostoli keresztel ékített hármass hegy aljába és négy folyó partjaira, és míg a megdöbbenés szárnyain ideért, — miként a hegyről indult hópihe, a völgybe érve lavinává nő tomboló fürgeteggé vált, melytől megremegtek a Kárpátok bér-

czei, duló vihará, mely feltornyosította mélyéből *Adria* csendes hullámain, mignem egy fájdalmas jajkiáltásba fult.

A magyar nemzet millióinak szívében dult a vihar, a magyar nép millióinak ajkáról kelt a jajszó, hogy megölték szive bálványát, védő angyalát, szent István koronája népének földi Patrónáját, az alattvalói hódolat nemes érzésével, fenkölt lelkének hódító varázsával szívéinkhez fűzött nemzeti királynénkat, Erzsébet Királynét, hazánk felséges nagy asszonyát.

Öt év mulott el azóta. — öt küzdés-teljes év. Sok minden változott, de nem változott az eszményi szép, a fenkölt lelkű nemzeti királynő végzetes kimulása fölött való fájdalmas érzésünk, nem mulott el bánatunk, nem gyógyult be a szívénkön ütött sajnó seb, nem apadtak el könnyeink.

És nem is apadnak el azok soha, míg magyar lakik a bérczövezte négy folyó partjain, és míg ez elárvult hazának egy romlatlan gyermeke leszen.

Sirjunk honfitársaim!

Magyarország szívért verte át a gyilkos tőre és a balvégzet által reánk mért emez óriási csapás méltó a férfi könyekre!

Sirjunk, mint emberek, hogy mártyr-halált szenvedett egy védtelen nő, azért, mert végzete két koronával ékesíté;

sirjunk, mint honfiak, mert elvesztettük a legjobb királynőt, a ki a női erények égi és a fejedelmi hatalom földi koronáját ragyogtatva fölkent homlokán, igazi anyja, földi őrangyala volt nemzetünknek;

sirjunk, mint hű alattvalók, hogy dicsőségesen uralkodó királyunk elvesztette a szerető hitvest, trónja ékességét, élte gondjainak hű osztályosát, szenvedéseiben vigasztalóját, gyermekeinek önfeláldozó anyját;

sirjunk, mint a humanitás apostolai, hogy örökre elköltözött körünkől a jótékonyságnak nemes példával mindig előttünk járt nemtője;

tisztát küldjön szerte-széjjel a test minden részébe; — ez és ennyi az egész s maguk elnevezik a szerelem szókhelyének, neki tulajdonítanak édesebb-nél-édesebb érzelmeket, örömet, fájdalmat, kint, but s sok effélet. Magácska azt kérdezte, miért dobog hát a szívénk néha úgy, midőn meglátunk valakit, vagy meghallunk valamit, a ki, vagy a mi — kedves nekünk? Bizonyításra nem szoruló dolog, hogy az érzelmek, az indulatok szókhelye az agy. Az agyból ágaznak szerte-széjjel az idegek, melyek segítségével akármit érez valamely testrészen — megtudja azt rögtön. Ha tehát maga lát valakit, vagy valamit kedves Lilli, — ezt az ön szemidegei mindjárt tudtul adják az agynak s ott erre keletkezik, képződik egy érzés, ami vagy kellemetlen vagy kellemes. Ugyanez történik, ha érez esetleg megízlel valamit. Az agyban keletkezett érzések felől megint csak az idegek által értesül a testrészt és áll azután a nyert impressiók hatása alatt. Ha magácska nagyon megörül, vagy nagyon megijed, azt megérzi az egész test, megérzi a vérkeringés is tehát — mely gyorsabban kezd működni s ha gyorsabban működik többször záródik és nyitódik — vagy mondjuk költőiesebben: dobog, — a maga szívecskéje édes Lilli! Tehát a szívben nem lehet szerelem. De lehet-e az agyban? Erre lakonikus rövidséggel felelhetem: Ott sincs. Az bizonyos s nem is tagadom, hogy magam is úgy vagyok, hogy egyik emberrel jobban szeretek beszélni, mint a másikkal, de ez nem más, mint: a »sympathia«.

E földnek legnemesebb Asszonya! kinek érzemléke előtt meghatottan állunk, a Te megdicsősült lelkedhez fohászokodunk, égbe szállt szellemedhez, mely missiót teljesíteni hozzánk Égből küldetett:

Elköltözött tiszta nemes lélek, ki e siralom völgyében járva földi Patrónák valál, légy égi Patronánk!

Nemzetem égbe szállt Nemtője! légy közbenjárónk a mindenek uránál, hogy az az üdv és áldás, mely lépteiden fakadt, marandandó legyen ez anyátlanná lett hazán, — hisz végzetes kimulással újra megbűnhötte már e nép a multat s jövődöt.

Áraszszad tündöklő lelked fénysugarait Felséges Királyunkra, — szerezzed meg Isten áldását, önzetlen közbenjárásoddal visszaszerzett ezer éves alkotmányunkra, hogy király és haló poraidban is reád hódolattal emlékező hű néped egyetértve boldogul éljen, s nemes lelked a mennyei boldogságban élhessen időtlen időkön át.

Örök Isten! adjál felséges Királynőnknek ki fájdalmaktól üzetve, két országában nyugtot nem talált, — örök nyugalommal és fenyekedjék örök világosságod annak, ki lelke fénysugaraival két országot árasztott el!

Uj ifjusági egyesület.

— Saját tudósítónktól. —

Csantavér, szept. 9.

Csantavéren folyó hó 8-án a község ház közgyűlési termében rendkívüli nagy érdeklődés mellett megalakult a »Csantavéri róm. kath. földmives ifjuság otthona.« Az egyesület elnöke *Gyenes* János plébános, alelnökei *Szokola* Gyula községi jegyző és *Vida* József földbirtokos, jegyzői *Dankó* Ferencz és *Dér* Ferencz, pénztárosa *Dér* István, ellenőrei *Sinkovics* Ferencz, *László* Lajos, háznagya *Vándor* Antal, könyvtárosa *Tóth* Péter Bagi, rendező elnökei *Gáspár*

Egy kis csel . . .

— A »Bácsmegyei Napló« eredeti tárczája. —

A halvány világosságtól derengő illatos kis boudoir pamlagocskáján heverészett a bájos Lilli, az asszonyok legédesebbje.

Mig cigarettja füstjét szép apró karikákban eresztgette felfelé, félig bosszankodva, félig mosolyogva nézett arra a barna fiura, aki egy kis zsámolyon ott ült előtte s gúnyosan beszélt hozzája: Igen, kedves Lilli, csak megerősítenem lehet mindezt, a mit én magának az előbb már elmondtam, Maga hisz a szerelemben s mindenható, boldogító érzelmenek nevezi azt, mely ha rabja lenne — éltet, vagy halált adna magának; — én nem hiszek és éppen ezért nem is ismételem a maga hangzatos mondásait megint; hanem végtére is csak azt mondom, — nem hiszek, mert nem lehet hinnem abban, ami nincs! A bájos Lilli izgatottan dobta el szivarját s ajkait harapdálva pillantott *Kürthy*-re a modern írók egyik legnevesebbjére, — majd pár pillanat múlva halkán csak annyit szólt:

— És a szív?! . . .

— Ah, szinte gondoltam, hogy ezt a valóban banális kérdést fogja felvetni kedves Lilli. A szívnek egyáltalában semmi köze a szerelemhez. . . a szív egy egyszerű húsdarab a mely — a mennyiben jól emlékszem vissza már a gymnaziumbeli tanulmányaimra, éppen nem hasonlít az önök által képzel, szép, formás, alaku valamire, hanem idomtalan, szögletes s egyáltalában nincs más rendeltése, mint csak az, hogy a vérkeringést közvetítse, az elromlott vér helyett újat és

Ez az, a mi feltétlenül szükséges a barátság létrejöttéhez vagy a szives, a bizalmas érintkezés megtörténéséhez. Ha magácska kedves Lilli nagyon sympatiroz valakivel, folytonosan arra gondol, csupán csak azzal vágya lenni, mindig azzal óhajtana lenni, egy szóval felébredt magácskában, a jórészt valósíthatatlan kívánságok egész özöne. Nos, már most vagy azt fogja magácska megérni, hogy az a bizonyos X. ur, a ki miatt ebbe a válságos állapotba jutott, megérti majd s szintén elmondja rebegő s meghatottságtól reszkető hangon, hogy ugyanezekben a jelenségekben szenved, következik pár ajköszeérintés — »csók«-nak szokták hívni — s erős szorítás — mit »ölelés«-nek is neveznek — akkor maga boldog lesz, . . . vagy pedig nem hallgatja meg, esetleg észre sem veszi magát. . . úgy lehet meghallgatja, de nem tesz mindent úgy, mint azt a magadaczos, akaratos fejecskéje feltette magában — s maga akkor egy boldogtalan, halni készülő asszonyka! Feltéve azon esetet, hogy az elmondott módon megértik egymást valakivel, eljön a legtöbb esetben a törvényes kapcsolat: a házasság is. Mig az új élet egén nem jelentkezik az első felhők, kitűnően megy minden, mikor azonban birni akar apró csecebecsüket, új ruhát és pedig eredménytelenül, olyankor kitör a házi zivatar, esetleg vihar és a csendes szemlélő lehorgasztott fejjel kereshetné: merre is szállt el, hová is lett az a mindenható érzés, az a soha el nem mulónak mondott szerelem. Nem akarok édes Lilli ismétlésekbe bocsátkozni, ép-

Dezső és Szivák Ferencz, rendezői Dór Ferencz, Bakos Pál, Hortyi József, Dér Mátyás, Raposán Péter, Varga Antal, Dér Gergely, Varga Miklós, Vajkai Mihály, Gulyás János és Hajagos István lettek egyhangulag megválasztva.

Ugyancsak egyhangu lelkesedéssel kiáltattak ki a pártoló tagok sorából a választmány tagjává Lassu János, Hegedüs János, Kiss Mihály, Németh Boldizsár, Kőműves József, Kiss János, Szabó János, Pletikoszity Mihály, Tóth András és Csaszár Jenő.

Az egyesület fővédnökévé dr. Császka György kalocsai érseket választotta, kihez a következő sürgőnyt menesztette:

»A csantavéri róm. kath. földműves ifjuság otthona a mai nap n. több, mint 200 taggal tartott alakuló gyűlésen Nagyméltóságodat egyhangu lelkesedéssel fővédnökévé választotta és azt határozta, hogy Nagyméltóságod hódoló tiszteletünk kifejezése mellett ez uton alázatosan megkérjük, miszerint a fővédnökséget kegyesen elfogadni és új egyesületünkre főpásztori áldását adni méltóztatnék.»

Az egyesület alapító, tiszteletbeli, pártoló, rendkívüli tagokból áll.

Eddig az egyesületnek van 200 rendes és 70 pártoló tagja.

Az egyesület alakításában Vándor Antal káplán és Szivák Ferencz urak szereztek kiváló érdemet, amiért a közgyűlés őket jegyzőkönyvi köszönet és elismerésben részesítette.

A gyűlésen mint vendégek is résztvettek, Bács-Topolyáról a plébános vezetése mellett 10-en, kik szintén hasonló nemes célu egyesületet óhajtanak legközelebb felállítani.

H I R E K.

Szabadka, szeptember 10.

— **Az izr. hitközség ünnepe.** Az új zsidó templom 17-ki felavatási ünnepélyének

pen azért engedje meg, hogy végül összefoglalva az elmondottakat, csak annyit jelentsek ki: Nem hiszek a szerelemben, mert nem hiszek abban, a mi nincs.

A szép asszony egy darab ideig izgatottan harapdálta ajkait, szerte szét tépte a pamlag karján lévő bojtok egyikét, azután pedig szikrázó szemekkel szólt:

— Igen is van. Magának pedig jegyezze meg, nincsen igaza. Felesleges volna a sok szóbeszéd e kérdésről mi közöttünk. Ugy sem tudnánk egymást meggyőzni... Hanem én mást ajánlok magának. Egy fogadást... Ha egy év múlva maga ugyanugy vélekedik a szerelemtől, mint ma, akkor én örökre bucsut mondok ennek a szép, kacagó és örömmel teljes világnak. Elmegyek a nagynénihez Imelre s ottan fogok a csirke és pulyka tenyésztés terén érdemeiket és előnyöket szerezni. De ha a maga véleménye megváltozik, akkor maga köteles egyhónapon belül megtenni azt, a mitől legjobban irtózik: meg fog nőszülni.

Kürthy kacagva adta meg a választ:

— Áll a fogadás, tartom szívesen!

Hónapok és hónapok multak el s beállott a téli saison. A szép Lillit valami öreg garde de dames kíséretében minden bálon ott lehetett megint látni. Társaságában mindig ott volt Kürthy is. Ha csak egy alkalommal hiányzott, másnap már szemrehányásokat kapott a szép asszonytól, aki a kacérság és hódítás minden fegyverével megpróbálkozott a makacs lovaggal szemben. Az idő mult s ezek a fegyverek még mindig nem tudtak

rendező bizottsága ma délután ismét ülést tartott, a melyen dr. Blau Géza, az értekezlet elnöke tudomásul adta az egybegyűlteknél, hogy az érdeklődés a hitközség örömmünnepe iránt mind szélesebb körökben mutatkozik. A mai ülés tárgya az ünnepély részleteinek és különösen a rend fentartására teendő intézkedéseknek megbeszélése volt. A bizottság kijelölte a rendezőség azon tagjait, a kik a templom ünnepély alatt a közönség megfelelő elhelyezését fogják eszközölni. Az ünnepély a régi templomban 3 órakor kezdődik és az új templomban 4 órakor folytatódik. Az estéli bankett a kitközségi termek szűk volta miatt a Pest szálloda nagytermében fog megtartatni.

— **Főszolgabírák értekezlete.** Bács-Bodrog vármegye főszolgabírái f. hó 5-ikén Palánkán nagy értekezletet tartottak Latinovits Pál főispán elnökle alatt, melyen igen sok fontos kérdést vitattak meg. Az értekezlet befejezése után megtekintették a bácsbukini méntelepet.

— **Halálozás.** Súlyos csapás érte Kovács János fűtőházi főnök, gépészmérnököt és családját. Fiuk Károly, kit nemes lelkülete mindenkiel megkedveltetett, tegnap este 7 órakor tuberkulózisban meghalt. Kovács Károly a főgymnasium 7-dik osztályába járt, s úgy tanárai, mint tanuló társai nagyon szerették. Temetése holnap, pénteken délután 4 órakor lesz. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: Megtört szívvel s a legmélyebb fájdalommal tudatjuk a jó fiunak, a hűn szeretett testvérnek és sógornak *Kovács Károlynak* f. évi szeptember hó 9-én este 11 órakor, rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 18-ik évében történt gyászos elhunytát. Drága halottunk földi maradványait f. évi szept. 11-én d. u. 4 órakor a bajai temetőben tesszük örök nyugalomra. Az engesztelő szentmise áldozat f. évi szept. 12-én d. e. 10 órakor a Maria Theresia plébánia templomban lesz

Fájdalommal siratják szülei: Kovács János és neje szül. Szépey Mariska; testvérei: Józsi, Feri, Hedvigh, Béla, Mariska férjhezett Fejes Endréné; sógora: Fejes Endre és számos rokonai. Szabadka, 1903. szeptember 10-én. Nyugodjék békében!

— **A kir. közjegyzői kamara gyűlése.**

A szegedi kir. közjegyzői kamara e héten tartotta közgyűlését Szentes Vidor makói kir. közjegyző, kamarai h. elnök elnökle alatt részt vettek a közgyűlésen: Kern Lajos dr. szegedi, Szeberényi István apatini, Kamarás Imre bácsalmási, Heinrich István dr. csongrádi, Mezey Zsigmond kulai, Kassa Miklós titeli, Vissy Károly ó-becsei, Jedlicska Béla palánkai, Sirchich György dr. topolyai, Flatt Viktor dr. szabadkai, Szilágy János ujvidéki, Koczkar Zsigmond zombori és Bodroghy Gyula bajai kir. közjegyzők és Oltványi Ottó közjegyzői helyettes. Szentes Vidor miután megnyitotta a közgyűlést, nagy részvétellel emlékezett meg a kamara volt elnökének, Széll Ákos szegedi kir. közjegyzőnek az elhunytáról. A közgyűlés elhatározta, hogy a kamara részvételt jegyzőkönyvbe iktatja. Tárgyalták a kamara jövő évi költségelirányzatát és elfogadták a választmánynak erre vonatkozó előterjesztését. A közgyűlés a közjegyzőknek a kamara-költségekhez való járulását évi 65 koronában állapította meg.

— **Szegediek Zentán.** Savoyai Jenő győzelmeinek emlékére ünnepeli meg pénteken Zenta városa. Ez alkalomból Szegedről is számosan mennek át a szomszéd városba, ahova pénteken reggel öt órakor külön hajó indul el a Dunagőzhajózási társaság állomásáról. A szegedi újságírók közül számosan mennek át az ünnepre, valamint az egyetemi polgárok Szegedi Köre is képviselteti magát nagyobb küldöttséggel. A szegediek a város vendégei lesznek és valamennyien fölkeresik az ott lakó Kalmár Antal dr. közjegyzőt.

győzelmet szerezni tulajdonosnőjüknek. Kürthy minden nagyobb ütközetnél nevetve jelentette ki:

— Kár a fáradságért kedves Lilli. Az egész nem fog ez esetben belefutni a fogoba...

A mulatság után elkeseredve s izgatottan tért haza a szép asszony. Órák hosszat ült mozdulatlanul hintaszékében s nézett mereven a lámpafény felé. Tudta, hogy ezt a harcot elveszítette. Veresége annál nagyobb lett, mert érezte, hogy szereti azt az embert szíve egész melegeivel s boldogtalan lenne, ha szerelme nem találna viszonzásra. Felemelkedett helyéről s az egyik szekrényből elővett egy apró kis revolvert, a mely szinte játékszernek látszott, de mégis elég lett volna arra, hogy egy dobogó szívet örökre elcsendesítsen. A másik percben azonban megborzadva tette vissza a helyére és hangozokogással borult reá az asztalra. Pedig ha tudta volna, hogy ugyanezen az éjjelen hogy járt órák hosszat fel és alá szobájában Kürthy, ha tudta volna hogy háromszor mondta el az az ember magában:

— Szerettem azt az asszonyt örületesen. De ő csak játszik velem. De meg fogom törni. Az enyémnek kell lennie...

Valami nyári mulatság volt a Margitszigeten. Kürthy hosszabb uton volt s így hónapok óta csak most találkozott megint Lillivel. Mindketten a hideg udvariasság leple alá rejtették érzéseiket. Kürthy utazásáról, az asszony pedig tavaszisaison eseményeiről mondta el ólményeit illetve megjegyzéseit. A vacsora után az asszony sétálni vágyakozott s

hivta magával Kürthy-t. Egy jó darabig halgatagon haladt egymás mellett. Mindketten arra gondoltak, hogy pár nap múlva lejár a fogadás határnapja. Az asszony törte meg a csendet s reszkető hangon szólalt meg:

— Tudja-e Kürthy, hogy pár nap múlva lejár a fogadásunk? Minthogy én holnap elutazom, talán helyes lenne, ha ezt a dolgot is elintéznék. Nos feleljen: Megváltozott azóta a véleménye, vagy nem?

Kürthy egy darabig küzdött magával, azután hidegen felelt.

— Nem.

— A másik pillanatban azután ott látott maga előtt egy zokogva térdelő asszonyt, aki fuldokolva kérdezte:

— Hát azt akarja, hogy holnap már ne legyenek az ölk sorában? Esküszöm magának, hogy úgy lesz.

Kürthy felemelte az asszonyt, össze-vissza csókolta s százszor is elmondta: dehogy akarom, dehogy akarom!

A szép Lilli szemei újra mosolygók lettek s kacagva kérdezte:

Hát szeret? Hát megváltozott a véleménye.

Kürthy szintén nevetve adta meg a választ.

— Dehogy változott meg. Most is az a milyen akkor volt. Akkor is hittem a szerelemben. Szerettem magát! Szerettem kimondhatatlanul, de tudtam, hogy maga e kis csel nélkül soha sem lett volna az enyém...

— **A járványos betegségek Szabadkán.** A járványos betegségekről az év elejétől a múlt hó 31-ig szóló kimutatás adatai a következők: Trachoma beteg volt 12387. Ezek közül augusztusban jelentkezett 1281. Gyógykezelés alatt maradt e hó végén 695 beteg és 40 trachomagyanus. Tifuszos beteg volt 213, meggyógyult 145, meghalt 65, gyógykezeléstett 3. Vörhenyes beteg volt 521, meggyógyult 348, meghalt 162, gyógykezeléstett 11. Difteritiszes beteg volt 215, meggyógyult 158, meghalt 54, gyógykezeléstett 3. Kanyaróban megbetegedett 921, meggyógyult 768, meghalt 142, gyógykezeléstett 11.

— **Névmagyarosítás.** Schulczinger Janos ó-becsei illetőségű lakos saját és kiskoru gyermekeinek nevét, belügyminiszteri engedéllyel Szalkai-ra magyarosította.

— **Eltűnt öreg ember.** Ivkovic Ivandékics Mihály tavankuti lakos ma a csendőrségnél bejelentette, hogy édes atya, Ivkovic Ivandékics Félix augusztus 7-én eltávozott hazulról és azóta nyoma veszett. Az eltűnt középtermetű öreg embernek, a ki elmebajos is volt, piros kerek arca, fekete őszülő haja van és eltávozásakor fekete ruhát és ugyanilyen kalapot viselt.

— **A rendőrség fogásai.** Ma ismét jó fogást tett rendőrségünk. Letartóztatott kérovott multu és jelenleg is körözött egyént. Az egyik Beus Béla nagy-dobosi illetőségű csapos, a kit a debreceni vizsgáló bíróság lopás büntette miatt, ugyszintén az aradi rendőrség is köröz, továbbá Farkas Anzelmt Gyula lakatos legényt, a ki Nagy-Becske-rekről Szegeden át Budapestre toloncoltatása közben a kísérő rendőrtől megszökött. E rovvott multu egyén már többször lett lopás miatt elítélve és egy ízben a szabadkai törvényszéknél is büntügyi eljárás velt ellene folyamatban. 1901-ben ugyanis Martonoson Kádár Orbán nevű gazdájától 437 koronát sikkasztott, mivel azonban hosszabb ideig nem lehetett kézre keríteni, gazdája a panaszt visszavonta.

— **Olosó libapecsénye.** Bezeg Jánosné régóta igen olcsón jutott a kövér libákhoz. A mint ugyanis az őrizet nélkül legelésző szárnyasokat az utcán észrevette az udvarára kecsgettette őket. A legutolsó hasonló műveleten azonban raja vesztett, mert a rendőrség rájött, hogy idegen jószágban gazdálkodik és ma letartóztatta. Eddig Szkenđerovics Brunónának 8, Rencsár Jánosnának 17 és Fajder Menyhértnek 17 darab libáját kaparította meg ilyen uton magának s bár mindeddig erős tagadásban van, a bizonyítékek terhe alatt rövidesen be fogja ismerni bűnösségét.

— **Anyakönyvi hírek.** *M e g h a l t a k:* Vágner Peregin mérnök 76 év, Herczeg Mária 21 hó, Matkovics Jakab 80 év (néh. Matkovics Borisa bajmoki plébános apja), Jákity Olíva 20 hó, Kovács Károly 18 év, Sárcevic Jakab 25 év, Kollár Ádám 1 órás, Miloszávyevics Amália 8 hó, Kódor András 61 év, Szmola Mára 7 nap. Eljegyzés: Sefcsics Mátyás és Vujevics Czeccilia, Kecskés János és Balázs Katalin. Pertics Albert Czrnkovic Katalin, Sárcevic Ferencz Sztantics Borbála.

— **Keleblai legényvirtus.** Zsombori György és Pitáczkó András felső keleblai legények tegnap mezei munka közben összetűzték és hajba is kaptak, minek következtében Pitáczkó Zsomborit győzte le hogy a fejét beszakította. A sértett legény a rendőrségnél bepanaszolta győztes ellenfelét.

— **Megszökött tolonczok.** A szegedi rendőrség táviratilag értesítette rendőrségünket, hogy Tóth Kálmán tataházi és Wolf Pál adai illetőségű csavargók, a kiketonnán illetőségi helyeikre tolonczoltattak, a tolonczoló rendőr elől megszöktek és nyomuk veszett.

— **Az elveszett piros bugyelláris.** Mezei János helybeli lakosnak rossz napja volt tegnap A mint ugyanis az este Radonovác-ból a majsai kapun át a városba jött 6 és 1/2 óra között a Homok, Bognár és Lovas-utczák valamelyikén elvesztette piros katonai bőrtárczáját, a melyben két darab 20 és egy darab 10 koronás arany, továbbá egy darab 10 koronás és 12 darab 20 koronás papirpénz volt. Ezenkívül többféle szelvény utalványok is voltak a tárczában. Károsult kéri a becsületes megtalálót, hogy a rendőrségnél helyezze az elveszett értékeket le-tétbe.

Közgazdaság.

Időjárás. (A központi meteorologiai intézet távirati jelentése.) E hó 11-ére hűvösebb időjárás várható sok hetyűt csapadék.

Szarvasmarha kiállítás Karavukován. A hódásági és karavukovai gazdasági egyesületek sikerült szarvasmarha kiállítást rendeztek, mint tudósítónk írja, f. hó 6-dikán Karavukován. A kiállításon a Bács-Bódog vármegyei gazdasági egyesület nagyon sok tagja jelent meg. A kiállítást *Rausch Ede* a hódásági fiókegyesület elnöke nyitotta meg nagyon szép beszéddel, amely után megsemlélték a kiállítást. A 250 drb. kiállított bonyhádi fajta tehénből 4 az első 40 koronát, 4 a második 30 koronát, 4 a harmadik 20 koronát, 4 a negyedik 10 korona díjat nyerte el. A díjak kiosztása után a Feszt-féle vendéglőben 150 teritékű ebéd volt. hol Falcione, az egyesület alelnöke a királyra, Gyorgyovánszky titkár a magyar szabadság, testvériség és egyenlőségre, Gretschi tanító a főispánra, Turnovszky plébános a vendégekre mondottak szép tósztokat. A vendégek nevében pedig Hesz tanító válaszolt.

Gabonatözsde.

Budapesti gabonatözsde.

A mai buzaüzlet nyugodt hangulattal nyílt meg, később azonban élénk vételkedv keletkezett és az 50.000 mm. buza 2.5% 5 fillérig magasabbáron kelt el: Rozs nyugodt, tengeri változatlan, zab tartott maradt.

A határidőüzlet szilárdan iudult, az üzlet folyamán azonban nagyobb eladásokra az irány gyöngült és olcsóbban zárult.

	Kezdeté	Változás
Buza okt.-re	746	752—747
Buza	—	—
Buza ápr. 1904	769	773—768
Rozs okt.-re	625	624—621
Rozs	—	—
Rozs áprilisra	651	650—648
Zab okt.-re	550	548—547
Zab	—	—
Zab áprilisra	574	573—572
Tengeri szept.-re	631	629—627
Tengeri	—	—
Tengeri	—	—
Tengeri máj. 19. 4	552	555—548
Repcé	—	—
Repcé	10—90	10—90—11—

Idegenek Szabadkán.

Szeptember 10.

Nemzeti szálloda. Váradi Mór utazó Bpest. — Sffessel J. keresk. Bécs. Kovacse-

vics I. magánzó Novszke. — König József-né és leánya ker. utazónők Bécs. — Heinscheimer Gusztáv utazó Bécs. — Gut Mór utazó Bécs. — Láng Sándor utazó Bpest. — Gagi Alajos m. kir. posta és távirat tiszt Zenta. — Sarkady Mihály magánzó Félégyháza. — Gertler Soma utazó Bécs. — Pápai Zoltán és neje máv. ellenőr Bpest. — Nikolits György r. kat. lelkész Bród.

Bárany szálloda. Prumer huszár főhadnagy. — Grósz utazó Bécs. — Farkas János keresk. Kis-Czell. — Maschke József utazó Páris. — Goldberger utazó Bécs. — Strausz utazó Bpest. — Almási Gyula utazó Bpest.

Polgári szálloda: Setanjek János Petrovác. — Gáspár Jenő Petrovác. — Korányi Adolf fakeresk. Bpest. — Majer József Nagy-Körös. Hokker Jakab Ujvidék. — König Benedek Apatin. — Hamberger Bernát Moholy. — Lajos Károly Feketehegy. — Hegyi Dezső Bpest. — Lehóczki Pál Petrovác. — Hock Béla Dautova.

Felelős szerkesztő:

DUGOVICH IMRE

Hirdetések.

Kladek Kázmér

diszszoba festő és mázó Szabadkán

Bercsényi-utca, 669. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, a legkényesebb izléstű szobák, vendéglők és termek festészetét — enyv, olaj, vagy tempera kivitelben

jutányos árak mellett.

Van szerencsém t. cz. szives tudomására hozni, hogy több év óta fenálló szabó üzletemet a

női ruha elkészítésre

is kiterjesztettem, s e célra berendezett műhelyemben (Tompa-u. 296. »vörös ökör« iskola mellett) elkészülnek — szakszerűleg — a legszebb női divat toillettek, angol kosztüm, díszes tavasszi és nyári ruhák stb. — Különös figyelmébe ajánlom a

női felső-kabátokat és

ANGOL RUHAKAT, melyek műhelyemben

férfi szabó munkások által készülnek. Remek állásért (Paleto, Spenser vagy testhez álló) kezeskedem.

Barth Henrik

férfi- és női szabó.

Eötvös-utca 60. szám, (Hélpia.)

Legolcsóbb a

Terezia
levélpapír

szép Ivori színben, **tükör sima felületű,** kellemes írás. — 50 boriték és 50 levélpapír, díszes dobozban

65 krajczár.

Kapható **Heumann Mór** papirkereskedésében Szabadkán.